

31. Svanvits sång

"om Tusenskönan, som överraskad blev av tidig vinter."

Andante con moto.

E. G. Geijer.

1. Stil-la, o stil-la! Som-na från storm och snö! Ens-li—ga lil-la,
2. Stunder-na i—la, snart du den sis-ta ser. Vi-la, o vi-la!

cresc. rall. e dim. pp à tempo.

nu är det tid att dö! Kallt är kring dal och sjö; stilla, o stil—la!
Vissna som andra fler. Hjärta, vad vill du mer? Vila, o vi—la!

cresc. rall. e dim. à tempo.

3. Skuggan lät gömma
allt, vad du njöt och led;
glömma, o glömma,—
sådan är solens sed!
Lär dig i nattens fred
glömma, o glömma!

4. Domna blott, domna!
Snön är din bästa vän!
Gott är att somna!
Vår kommer ej igen.
Hjärta, vi slår du än?
Domna blott, domna!

5. Tystna då, tystna —
töm i en suck din själ!
Upphör att lyssna;
livet dig bjöd farväl:
"arma, god natt, sov väl!"
Tystna då, tystna!

(Ur "Lyksalighetens ö")
P. D. A. Atterbom.